

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

[www.afgazad.com](http://www.afgazad.com)

[afgazad@gmail.com](mailto:afgazad@gmail.com)

Political

سیاسی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان (نوشته از جمال)  
۲۶ اکتوبر ۲۰۱۶

## جنگ های غارتگرانه ضد زحمتکشان سبب افزایش بیماری روانی در زحمتکشان

زحمتکشان کشور ما قربانیان اصلی جنگ های غارتگرانه هستند. بار اصلی جنگ را زحمتکشان (کارگران، دهقانان، معلمان، نجاران، داکتران، آهنگران و...) می کشند، در حالی که سود و منفعت جنگ نصیب طبقات غارتگر مثل سرمایه داران و فیودالان می گردد.

جنگ های غارتگرانه و به خصوص جنگ کنونی که از طرف چپاولگران امریکائی – ناتوئی، نوکران داخلی، طالبان و داعشیان راه اندازی شده، ضمن این که سبب فجایع فراوان شده است، سطح بیماری روانی را در میان زحمتکشان نیز افزایش داده است.

مجله نیوزویک در شماره اخیر خود مطلبی تحت عنوان «ده ها سال جنگ، بمباری و گرسنگی، ده میلیون افغان را به تکالیف روانی دچار ساخته است» نشر کرده که در آن تذکر رفته است که در حدود یک بر سه نفوس افغانستان با مشکلات روانی روبه رو هستند. همین گونه، مسؤولین وزارت صحت عامه دولت کنونی در روز جهانی صحت روانی (نوزدهم میزان) اعلان کردند که ۷۴ درصد زنان و ۵۹ درصد مردان افغانستان با مشکلات روانی و افسردگی روبه رو هستند.

آمار فوق نشاندهنده وضعیت اسفناک و فاجعه بار زحمتکشان افغانستان است. از آنجائی که جنگ استعمارگرانه با قتل عام، شکنجه، تهدید، توهین، تحقیر، اسارت، فقر، ناداری، گدائی، اعتیاد، فحشاء و جرم های جنائی همراه می باشد و قربانیان این فجایع و بلاها نیز زحمتکشان می باشند، طبیعاً این فجایع بر روح و روان زحمتکشان اثرات منفی می گذارد و آنان را به بیماران روانی تبدیل می کنند.

غارتگران برای کسب منفعت و سود شان نه تنها که پروای زحمتکشان را ندارند، بلکه مبتلا شدن زحمتکشان به بیماری های روانی را به سود شان می دانند. زیرا وقتی زحمتکشان به بیماری روانی و روحی مبتلا می شوند به انسان های خسته، معتقد به باورهای کاذب، نگران، دلخور، بی حوصله، بی علاقه به امور زندگی و ناتوان تبدیل می شوند که چنین انسان هائی به سود غارتگران و به ضرر جنبش های زحمتکشان هستند، زیرا چنین انسان هائی نه تنها که به فکر رهائی شان نمی افتند، بلکه دیگران را نیز به یأس و ناامیدی تشویق می کنند.

زحمتکشان برای رهائی شان از ستم و غارت، به انسان های فعال، علاقه مند به مبارزه، با انرژی، امیدوار و معتقد به باورهای نو و حقیقی نیاز دارند. انسان های فعال می توانند راه نجات زحمتکشان را ترسیم و برای آن عملاً کار و مبارزه کنند. بر زحمتکشان است که به کمک آن عده از زحمتکشانی که به اثر جنگ های غارتگرانه به بیماری ها و مشکلات روانی مبتلا شده اند، بشتابند و آنان را به نیروی فعال و امیدوار برای رهائی شان از ستم و غارت تبدیل کنند.